

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. —
Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials przeciwko Radzie**

(Sprawa T-423/09)

(2009/C 312/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd (Dashiqiao City, Chiny) (przedstawiciele: J.-F. Bellis et R. Luff, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

stwierdzenie nieważności cła antydumpingowego nałożonego na skarżącą rozporządzeniem Rady (WE) nr 826/2009 z dnia 7 września 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2009, L 240/7), w zakresie w jakim ustanowione w nim cło antydumpingowe przekracza cło jakie znajdowałoby zastosowanie jeżeli zostałyby określone na podstawie metody stosowanej w dochodzeniu pierwotnym z uwzględnieniem braku zwrotu chińskiego podatku VAT przy wywozie zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego;

obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżącą będącą spółką z siedzibą w Chinach zwraca się o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 826/2009 z dnia 7 września 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾, w zakresie w jakim nałożone w nim cło antydumpingowe przekracza cło jakie znajdowałoby zastosowanie, jeżeli zostałyby określone na podstawie metody stosowanej w dochodzeniu pierwotnym z uwzględnieniem braku zwrotu chińskiego podatku VAT przy wywozie zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾ (rozporządzenie podstawowe).

Skarżącą na poparcie swojej skargi podnosi dwa zarzuty.

Po pierwsze, skarżącą uważa, że metoda stosowana przez Komisję przy uwzględnieniu braku zwrotu podatku VAT przy wywozie w przeglądzie w wyniku którego przyjęto zaskarżone

rozporządzenie narusza zasadę rzetelnego porównania między ceną eksportową i normalną wartością ustanowioną w art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zamiast bowiem odliczyć od ceny eksportowej niezwróconą kwotę podatku VAT przy wywozie, jak uczyniła w dochodzeniu pierwotnym, Komisja porównała cenę eksportową z normalną wartością wraz z podatkiem VAT opierając się na błędnej wykładni art. 2 ust. 10 lit. B) rozporządzenia podstawowego.

Po drugie, skarżącą twierdzi, że rozporządzenie narusza również art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w zakresie w jakim metoda zastosowana przy uwzględnieniu braku zwrotu podatku VAT przy porównaniu ceny eksportowej i normalnej wartości różni się znacząco od tej stosowanej w dochodzeniu pierwotnym bez jakiegokolwiek ważnego uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 56, s. 1.

**Skarga wniesiona w dniu 14 października 2009 r. —
Goodyear Dunlop Tyres UK przeciwko OHIM —
Sportfive (QUALIFIER)**

(Sprawa T-424/09)

(2009/C 312/63)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Goodyear Dunlop Tyres UK Ltd (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sportfive GmbH & Co. KG (Kolonia, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 sierpnia 2009 r. w sprawie R 1291/2008-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżącą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „QUALIFIER” dla towarów z klasy 12 (zgłoszenie nr 4 877 262)